

หรือคนรุ่นเราสมควรจะถูก ? ถอนหงอก?..

นำเสนอเมื่อ : 31 พ.ค. 2552

คิดอยู่นานเหมือนกันว่าจะ Post บทความนี้ดีหรือไม่
แต่คนเราก็ควรอยู่กับความจริงบ้าง...เลิกฝืนกันได้บ้างแล้ว....อ่านแล้วได้ใจมากมาย -
โปรดรับความชื่นชมจากใจ....ครูตัว

หรือคนรุ่นเราสมควรจะถูก “ถอนหงอก”

• วันศุกร์ 15 พฤษภาคม 2552 11:42

คำแนะนำ : สนานจิตต์ บางสะพาน เป็นนามปากกาของนักวิจารณ์บันเทิงชื่อดังในอดีต ปัจจุบันพลิกบทบาทตัวไปเป็น
“ผู้กำกับการแสดง” สร้างภาพยนตร์ไทยให้นักวิจารณ์รุ่นน้อง “ถอนหงอก” มาแล้วหลายเรื่อง ขณะนี้มีบทภาพยนตร์เรื่องใหม่ในมือ
เตรียมสร้างอีก 2 เรื่อง.. ระหว่างนี้ เขาจะกลับมาเขียนเรื่องราวจากชีวิตจริง บอกเล่าให้คนรุ่นใหม่ได้รับรู้ที่นี้ ทุกวันศุกร์ /
บรรณาธิการบริหาร

หรือคนรุ่นเราสมควรจะถูก “ถอนหงอก”

สนานจิตต์ บางสะพาน

เปิดเทอมแล้วครับ

หวังว่า พ่อแม่ทั้งหลายคงจะสามารถปรับระดับประคองฟันฝ่าผ่านภาวะต้องวิ่งหาทั้ง “ที่เรียน” และเงินเพื่อมาจ่ายค่าเทอม
ค่าอุปกรณ์การศึกษาสารพัดตั้งแต่หัวจรดเท้า คาหนังสือตำรา และอุปกรณ์ประกอบอีกสารพัด

สนจ. ก็อยู่ในรุ่นผลิตสามคุณร้อยกับเขาเหมือนกัน เพราะดันมีไอตัวเล็กตอนแก่ แถมใจจริงอยากมีแค่สองหน่อ
แต่พระเจ้าแกลงเล่นเสียอย่างนั้นแหละ สงฝ้าแฝดมาใหญ่หนึ่ง เบ็ดเสร็จมันก็เลยกลายเป็นสาม...ฮา

เปิดเทอมที่ก็หน้าเขียว รากเลือด กันแหละครับ เพราะต้องวิ่งผลิตสามคุณหมื่น...ฮา

และสารภาพปากันตรง ๆ ว่า ทุกวันนี้ สนจ. ไม่รู้และไม่เข้าใจ “ระบบการศึกษา” พื้นฐานของเมืองไทยที่ใช้ ๆ กันอยู่เลยครับ
นอกเหนือไปจากวิชาบางวิชา ที่แค่เด็กอนุบาลหรือเด็กประถมก็มีให้เรียนกันแล้ว อาทิ “วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต”

ก็ได้แต่ งง ๆ ว่า นี่มันวิชาตะวักตะบวยอะไรกัน เด็กวัยประถมมันจะต้องไปสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตอะไร
นอกจากผูกครองและโรงเรียนจะต้องจัดให้เขาได้

กิน ให้อิ่มและครบถ้วนตามมาตรฐานทางโภชนาการเท่าที่จะทำได้
เรียน ความรู้ให้เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการทางสมองและอารมณ์
เล่น ตามวัย ประสาทและสภาพแวดล้อมตลอดจนพื้นฐานของครอบครัวและสถานะทางการเงิน
สุดท้ายก็คือ นอน...

สนจ. คิดเอาง่าย ๆ แค่นั้นแหละ ขนาดว่า สนจ. เรียนครูมานะนี่
สมัย สนจ. อายุเขาเกณฑ์บังคับของรัฐบาลไปโรงเรียนคือ 7 ปี ส่วนก่อนหน้านั้นก็แล้วแต่จะมีสตางค์หรือไม่มี
ถ้าที่บ้านมีก็ไปหาเรียนอนุบาลเอา ถ้าไม่มีก็ไม่ต้องเรียน วิ่งเล่นหนามอมแมมอยู่ละแวกบ้านนั่นแหละ

เรียนประถมต้นที่ 4 ปี จบ.4 ก็ไปสอบเข้าต่อ ป.5 เรียนจนจบ ป.7 ก็ต้องไปต่อมัธยมหรือ มศ. 1 พอจบ มศ.3 ที่นี้ก็มาถึงทางสามแพร่ง คือจะแยกไปเรียนอะไร ไปทางสายอาชีพก็ต้องไปเข้าอาชีพวะ ถ้าจะเข้ามหาลัย ก็ต้องไปต่อระดับเตรียมอุดมศึกษา หรือ ม.7 และ ม.8 หรือถ้าอยากใส่เครื่องแบบ ก็ต้องไปเข้า “เตรียมทหาร” อีกสองปีก่อนจะไปแยกเหล่าเรียนกันอีก 4 – 5 ปี

แต่มายุคลูก ๆ ของ สนจ.มันมี ป.1- 6 เสร็จแล้วก็จะกลายเป็น ม.1- 3 แล้วก็ต่อ ม.4 – 6 จากนั้นจึงจะไป “สอบเข้ามหาลัย”

ซึ่งสรุปแล้วมันก็ไ้ 12 ปีเท่ากัน แต่ถึงวันนี้ สนจ. ก็ยังไม่รู้เลยว่า เขาเปลี่ยนไปทำไม เปลี่ยนแล้วมันทำให้ “ลูกๆ “ ของ สนจ. รู้จัก “คิดและตัดสินใจ” ด้วยตัวเองหรือเปลว?...ฮา เพราะ คนรุ่น สนจ. มันลวนแล้วแต่ “ลมเหลว” ในเรื่องการ “คิดและตัดสินใจ” ด้วยตัวเอง จากระบบการศึกษาในอดีต

ผลก็คือไอ้ที่มันทะเลาะกันเห็น ๆ ทุกวันนี้ไง ก็ขนาดจะ “ยึดประเทศนี้” ยังต้องไปฟัง มาร์กซ เหมา เลนิน เลย แทนที่จะฟัง ทักซิธ... ฮาว ไม่ได้พูดเล่น ตอนนี้มีคนบอกว่าพวกทักษิณเป็นคอมเป็นชาย...ฮา สมัยเป็นเด็กก่อนจะมีอาชีพเป็นคุณเขียนหนังสือ สนจ. เรียนโรงเรียนหลวงมาตลอด สอบเข้าได้เองมาตลอดเหมือนกัน ยกเว้นเข้าม.ปลาย ดันกำแหง เป็นไอ้ตูดบานนอก แต่สะเออะไปสอบเข้าเตรียมอุดมสมัยยังมีคลองอรชร ก็เรียนบอกลี. ไม่ใช่อะไรสมัยนั้นอยากเข้า อักษรจุฬา หรือไม่กี่เทศ วารสาร พอสอบเข้าไม่ได้ ก็เลยต้องอาศัยพี่ชายไปไ้เสน โรงพิมพ์ที่เขาพิมพ์ตำราให้โรงเรียนไปฝากเป็น หนูทดลองยา เพราะกลายเป็น เด็กมอแปดแผนกวิทยาศาสตร์รุ่นแรกของ โรงเรียนวัดน้อยในในคลองบางกอกน้อย

จำได้ว่า สอบม.ปลายได้แค่ 47% กว่า ๆ ต้องเรียนซ้ำชั้นใหม่อีกปี แต่ต้นสอบเข้ามหาลัยติด พอสอบม.ปลายผ่านได้มา 53% ดันไม่ติดมหาลัยไหนสักแห่ง...ฮา

แต่ก็ดีแล้วที่เข้าไม่ได้ เพราะถ้าได้ก็อาจจะไม่ได้ทำหนังสือพิมพ์และเขียนหนังสือ...ฮา แต่มาสมัยลูก ๆ สนจ. กลับหันหลังให้กับโรงเรียนของรัฐฯ

เพราะดันไปหลงเสน่ห์ของโรงเรียนเอกชน หรือ โรงเรียนราษฎร์แห่งหนึ่ง ที่เขาสอนให้เด็กเรียนเพื่อให้เรียนเพื่อให้อาชีพชีวิตให้อยู่ได้ โดยไม่จำเป็นต้อง “แข่งขันเพื่อเอาชนะ” ไม่ต้องรูดูกูสอบได้เท่าไร ที่สำคัญเขาเน้นให้เด็กทุกคนมี “คุณภาพทางอารมณ์” พอ ๆ กับ การมี “คุณภาพทางสมอง” ใครอยากกรูชื่อโรงเรียนที่ว่านี้ ถามมาได้แล้ว สนจ. จะกระซิบบอกให้

และเชื่อหรือไม่ว่า ถึงวันนี้ สนจ. ยัง “ไม่รู้” และ “ไม่เข้าใจ” ไอ้เรื่อง โอบีต เอเน็ต อยู่จนแล้วจนรอดว่ามันคืออะไร และทำไมมันถึงได้ “มีปัญหา” ให้ผู้ปกครองและเด็ก ต้อง “ฟ้องร้อง” และ “ร้องเรียน” กันอยู่ได้ทุกปี กะว่าอีกสามปีค่อว่ากัน รอให้ไอ้คนโตของ สนจ. จบ ม.6 เสียก่อน ถึงตอนนั้นก็ยังไม้อรู้เลยว่า “ระบบการศึกษา” ของเยาวชนคนรุ่นนี้ของเมืองไทย จะโดน “นักการศึกษาและนักวิชาการ” ปู๊ยปู๊ยาไปอีกเท่าไร

แต่ที่แน่ ๆ ทำไมระบบการเรียนการสอนสมัยนี้มันถึงไม่เหมือนสมัย สนจ. ไม่ต้องมาบอกหรือเรื่อง ยุคสมัย วัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลง สนจ.รู้ แต่ สนจ.ว่า เด็กสมัยนี้ อ่านหนังสือไม่แตก สะกดตัวหนึ่งไม่แมน ลายมือห่วย ที่สำคัญมีหลายสิ่งหลายอย่างที่โรงเรียนสมัยนี้เลิกกันไป ตั้งแต่บทธาขยานในแบบ พอหลี่พีหนูหลอ หรือ เห็นโยคีที่รุ่งพุ่งออกมา หรือ แสนสงสารนันทาผูกนารัก หรือ ผู้ใหญ่หาผาใหม่ให้สะเปาไชคลองคอ

สมัย สนจ.เองนะโคตรเปื้อนที่จะต้องท่อง แต่พอเรากลายเป็นพ่อเป็นแม่ เราลับรู้สึก ว่า คนโบราณเขาฉลาดและโคตรจะ “เนียน” ในการย่อยหรือสลาย หรือที่เขาเรียกว่า ซิมพลิฟลาย ให้เรื่องยาก ๆ มันกลายเป็นเรื่องง่ายต่อการจำและทำ “ความเข้าใจ” เหมือนการเรียนหนังสือตั้งแต่เด็กจนจบเพื่อออกไปทำมาหากิน ซึ่งสมัยนี้ สนจ.รู้สึก ว่า มันยุ่งยากและเป็นเรื่องเชิงซ้อนจน ผู้ปกครองและเด็ก “สับสนและประสาทแตก” กันถวนหนา

ทำไมมันไม่ง่าย ๆ เหมือนสมัย สนจ. เรียนมัธยม เตรียมอุดม แล้วก็เข้ามหาลัย ไม่เห็นมันจะมีปัญหาอะไร กับยุค ธีรยุทธ บุญมี สอบได้ที่ 1 แห่งประเทศไทย แต่พอลองไปนั่งไ้เรียนบรรดา “ผู้บริหาร” นักวิชาการ นักการศึกษา ที่มีบทบาทอยู่ในแวดวงการศึกษาของคนรุ่นนี้

ไอ้ที่เขียนมาทั้งหมด กลายเป็นว่า สนจ. กำลังนั่ง “ถอนหงอก” คนรุ่นเดียวกันเองเข้าเต็มเปา ก็ขนาด รมต.ศึกษา มันก็คนเขียนการุ้คนรุ่นน้อง สนจ.ที่ “สยามรัฐฯ” แต่คิดถึงที่..ถ้าไม่อคติ คนรุ่น สนจ.ก็สมควรถูก “ถอนหงอก”จริง ๆ.

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง:

1. ...คิดอยู่นานเหมือนกันว่าจะPost บทความนี้ดีหรือไม่
แต่คนเราก็ควรอยู่กับความจริงบาง...เลิกฝันกันได้บ้างแล้ว....อ่านแล้วได้ใจมากมาย -โปรดรับความชื่นชมจากใจ....ครูตี๋